

Z kruhův Č. S. P. S.

To se nepovede!

Uveřejňujeme na jiném místě posudek šlechtického a laskavého bratra Šnajdra o sjezdu "odštěpení" západních v Omaze. Oporočujeme posudek ten k bedlivému přečtení a promyšlení všech členů Jednoty Č. S. P. S., jimž se jedná o prospěch, zdar, další prospěšnost a celistvost Jednoty. Jedna jediná myšlenka vane celým tím elaborátem: Rosický! To jest alfa i omega toho záti: i zloby plného článku! Rosický je ten odštěpenec, nespokojenec, fanatik, opovrhlivec, domýšlivce, vřelce, secesionista, spiklence, zakuklence, neurvalce a kdo ví co více. Úmysl šlechtického a laskavého bratra Šnajdra, který sám a sám s pomocí br. Sprostého zbudoval jednotu Č. S. P. S. jest tu patrným. Chce vyhlídnouti všechnu svou lásku bratrskou, kterou vůči br. Rosickému již tak drahně let chová a zároveň chce odvrátiti pozornost členstva od pravého stavu věcí, od předmětu o který se jedná a vabuditi domněnku, že celá záležitost jest pouze jen věc osobní. Jsme přesvědčeni, že se to nepovede, neboť taktika i úmysl šlechtického bratra Šnajdra jest až přes příliš průhlednou. Pozorujme jen drobet: Koncem prosince odbyl Velkokód ČSPS. v Texas zvláštní schůzi a v té schůzi usneseno bylo založení zvláštní jednoty texasské, kterážto v den 1. července vstoupí v život. Zároveň sestaveny byly stanovy a veřejně v časopisech prohlášeno vše. Jestli toto jednáni, aniž by souviselo snad s nějakou žádostí, aniž by záviselo od splnění jakýchkoliv požadavků, od povolení jakýchkoliv změn a bez osvědčení jakýmkoliv způsobem, že úmysl se neuskuteční v pádu, když by vyhověno bylo přáním a potřebám Velkokódu toho. To je ovšem naprosté odštěpení se, ale br. Šnajdr tehdy nepozvedl hlasu svého, aby odsoudil tak příkře kroky Velkokódu státu Texas, jako odsuzuje nyní kroky učiněné ve sjezdu západním. Jestli měl kdykoliv přehledu ku vyčítání odštěpenství a ku kárání někoho z této, pak to bylo tehdy na místě. Však šlechtický myslivý bratr Šnajdr věděl, že ten bratrský milovaný Rosický ani slovem, ani řádkem, ani myšlenkou k tomuto dokonatému odtržení řádu texasských nepřispěl a nemoha mu proto ani z daleka stfnu viny připisovati, pomlčel o celé věci. Z jednáni toho vysvitá šlechtický myslivost br. Šnajdra. Zamířel to proto, aby u svých čtenářů nyní tím spíše vzbudil domněnku, že ten zpropadlý Rosický jest tím nešlechtickým, který chce buď vládnouti aneb bořiti. Však jelikož v hnutí texasském má Rosický právě tak málo podílu jako v hnutí etného řádu v Kewanee, Wis. a jelikož původci hnutí na západě jak známo jsou řád Mladých v Cedar Rapids, Iowa, a řád Českoslovan v New Prague, Minn., jest tu patrným, že šlechtický a horlivý bratr Šnajdr obrátil se na adresu nepravou.

Nebudeme rozbratí podrobně tu celou filipiku bratra Šnajdra. Může být, že dostaneme ještě příležitost, abychom si posvítili na tu jeho obětavost, pravdomluvnost a nezištnost ve prospěch Jednoty. Působení br. Rosického jest tak dobře známo, jako působení bratra Šnajdra. Jeho (Šnajdrova) obětavost o Jednotu a řád jest ovšem nezměrná a vysvitá již z toho, že (dle sdělení zástupců clevelandských na sjezdu St. P., nyní již úřadovny N. H. R.) br. Šnajdr za celých pět let, od sjezdu Cedar Rapidského až do sjezdu St. Paulského byl ve schůzi svého řádu pouze jedenkrát a to na požádání řádu, aby podal zprávu o svém zastupitelství. A to byl br. redaktor a ředitel Orgá-

nu! A tak si všiml jednat spolko- vého!

Zde se nejedná ani o Rosického ani o Šnajdra. Jednou otázkou je, má-li celistvost jednoty zachována býti. Ze si bratr Šnajdr přeje zbudovat Jednotu Rosického, který po více než 15 roků navrhuje a usiluje o to, aby Úřadovna vydávala svůj zvláštní orgán, na což měl bratr Šnajdr tak dlouhá leta patent a což mu bezvšechno přičiněním přinášelo tak hojně ovoce do křtiny a což musel dělati než po patnácti roků odtržeti, jest zcela pochopitelné. Jinou otázkou však jest, zdali dokonatému již odtržení jihu lze ještě zameziti a hrozící odtržení na západě odvrátiti. To jest ta otázka, kterou bratři jak na východě tak na západě uvatovati musí. Dává-li bratr Šnajdr přechodu skutečnému smýšlení bratřů východních, nežli dobře, když se k vůli tomu rozléhá. Nestojí-li bratři východní o udržení Jednoty, tak jako o ní nestojí bratr Šnajdr, tedy mohou s páne- nem bohem zanechat ty rebelanty jejich usadu a nepotřebují se proto šepetit. Doufáme ale, že bratři prohlédnou šlechtické jednáni bratra Šnajdra a že se mu nepovede odříznouti z celé záležitosti věc osobní.

DROBNOSTI.

Posud jsou lidé, kteří se domnívají, ba dovozují, že pojišťatelé spolky a pojišťatelé společnosti nemohou činiti žádná obmezení proti samovrahům, a že v případě samo- vraždy soud vždy bez výminky uzná, že samovrah dopustil se činu toho v pomatení mysli, a proto že musí pojištění vyplaceno býti. To je ovšem veliký omyl. Pravdou je, že když se dokáže, že pojištěnec spáchal samovraždu v návalu pomatenosti, pak soudy rozhodují, že spolek neb společnost jsou zodpovědní, protože pomatenost jest nemoc a dotyčný člen zemřel tedy následkem nemoci, sahána sobě v nepřítomnosti sám na život. Když se ale nemůže dokázat pomatenost, tedy když společnost neb spolek může dokázati, že pojištěný učinil tak při zdravém rozumu, snad konečně ze špekulace, pak mohou pozůstat, jestli jest opatření ve stanovách neb pojistec proti samovraždě, docíliti tak málo pojištění, jako může palič obdržet pojištění na majetek který si sám zapálil, když mu paličství dokázáno jest. Ku klamným vývodům povede nepochybně rozsudek vydaný minulý týden ve Springfield, Ill. Paní Louisa Henry žalovala Rytffe Pythovy na pojištění \$3000 po svém manželé a soud odsoudil onu Jednotu k placení. Však proč tak soud učinil? Z jakých důvodů? Kdyby bylo pravda, že na samovrahy se musí platit buď jak buď, tedy by bylo postačilo dokázati soudu, že neobžít jest mrtev a byl členem. Však otázka o kterou se jednalo byla zcela jiného druhu. Ve spolku tomto neměli dříve opatření proti samovrahům, však před několika lety hlavní úřadovna opatření takové přijala a do stanov vtělila a změnil soud rozhodnul, že opatření toto nebylo přijato patričným způsobem, totiž hlavní loží, a proto postrádá platnosti a spolek povinen jest platiti. Z toho vysvitá patrně, že kdyby bylo opatření to přijato způsobem náležitým, byl by soud uznal, že spolek nemusí platiti. Učinili jsme již dříve zmínku o jednom případě zde v Omaze. Známý mezi Čechy Gottlieb Zimmerman pokusil se o samovraždu před více než dvěma lety a konečně před rokem neb déle samovraždu spáchal. Byl pojištěn u pojišťovny oddělení Svobodných Zedníků na \$2000. Vdova žalovala, ale nemohouc dokázati že byl pomateným, nevysoudila ničeho. Vzdor tomu ale neustanou mudrlanti, kteří v o zákonech co kosa o petrželi, mudrovati a dovozují, že každému kdo spáchá samo-

vraždou musí se pojištění vyplatiti, ať jest to stanovami vyhrazeno aneb ne.

Úřadovna Jednoty Č. S. P. S. usnesla se, nevsati v úvahu návrh na změnu stanov, a nemá ve sjezdu západních řádů bylo usneseno a to proto, že jedině řády a velkokódy jsou zákonitá tělesa, mající právo navrhovat změnu stanov a taktéž je může pouze jen dle Hlavy V. článku 5 Stanov Nár. Hl. Řádu projednána býti.

Nevyšpytatelná jest moudrost etného řádu v Kewanee, Wis. Náhledy jeho souhlasí úplně s náhledy v sjezdu omaském vyslovenými, ale etný řád neschází se sjezdem.

Velkokód státu Illinois navrhuje zvláštní orgán, Pokrok Západu také navrhuje zvláštní orgán, ale přece velkokód státu Illinois s Pokro- kem Západu neschází, proto že je to Pokrok Západu.

V měsíci února zemřelo 13 členů, z nichž pět bylo na součotiny, a tři samovraždy. Kdyby byla tedy důkladná lékařská prohlídka, aby nebylo součotiny, (aneb ne více než je v jiných podobných společnostech) a kdyby bylo opatření proti samovra- hům, tedy by únorový rozpočet neobnášel ani polovičku tolik úmrtí co obnáší. To jest odkud přichází ty velké platy!

Řádům Č. S. P. S. zvlášť ale ve Wisconsinu.

Ve výroční schůzi řádu Kewanee, č. 70 Č.S.P.S. odbývané první sobotu v měsíci prosinci m. r. zvolen resoluční výbor, sestávající z předsedy Fr. Hranáče, F. Hamáčka a J. V. Luňáka, jimž uloženo vypracovat resoluci na změnu stanov Jednoty Č. S. P. S. Výbor tento povinnosti mu uložené vyhověl, vypracoval níže zneřet resoluční, doručil ji tajemníku té doby J. Paidrovi k zaslání Velko- řádu Č.S.P.S. státu Wisconsin, aby ji předložil k odhlasování všem řá- dům ve zmíněném státu. Tajemník hned druhý den po doručení ji zaslal tajemníku Velkokódu státu Wisconsin a tam nejspíš odpočívá, čekajíc snad na vzkříšení z mrtvých nějakou hlásnici ze "západu". Resoluce zní následovně:

Člěnému Velkokódu státu Wisconsin, Č. S. P. S.

Čtení bratři!

Ve výroční schůzi Řádu Kewanee přijata byla tato resoluce:

Jelikož národní sjezd Č.S.P.S. od- bývaný roku 1896 v St. Paul, Minn., nevyhověl přání mnoha řádů, aby se zavedlo placení úmrtích poplatků dle věku členů, a

Jelikož nevyhovění tomuto přání a životní potřebě celé Jednoty Č. S. P. S. způsobilo velikou nespokojenost u mnoha a mnoha členů naší slavné jednoty, tak že až tyto nespokojenci svolávají extra sjezd a

Jelikož by ani tento extra sjezd nevyhověl přání všech členů a že by v tom neb onom způsobu otázky té vyřízení nespokojilo veškeré členy,

Proto se Řád Kewanee č. 70 ve své výroční schůzi jednohlasně usnesl, aby otázka tato byla předlo- žena celé Jednotě Č. S. P. S. k od- hlasování tím způsobem, aby každý jednotlivý člen u svého dotyčného řádu, at ve schůzi neb i třeba nemoc- ný, se v otázce té vyslovil a aby hlasovací seznam (Poll list) a jak který člen hlasoval, byl u každého řádu uložen aneb vepsán do protokolní knihy. Věk člena budiž vzat onen, kdy byl do Jednoty uveden.

Předkládajíc tuto záležitost etně- němu Velkokódu odvoláváme se na článek 5. hlavy V. Stanov Nár. Hl. Řádu.

Navrhujeme, aby článek 3. b. od- stavec b. hlavy VI. Hlavních Stanov byl ve smyslu výše uvedených resolu- ce změněn a aby se napotom četl náslé- dovně:

"Článek 3. Poplatek, kterým se obnos podpory v předcházejících člancích ustanovený vybírá, rozvrhne úřadovna Nár. Hl. Řádu počátkem každého měsíce dle stáří a dle počtu členů k podpoře té: právnických."

Dávody, jež Řád Kewanee k návrhu tomuto na změnu článku ono- ho našich stanov vedly, jsou násled-ující:

Jednota naše na místě, aby vzrů- stala, spíše na počtu členů klesá, což pobízí k bedlivému uvážování. Jed- nota stráčí úmrtími, vystopováním mladých členů pro velké platy. Jed- nota nepřibývá mladých členů, ač kdyby poplatky mladých byly menší členů by z řad mladých přibývalo. Nebude-li přibývat mladých členů, bude placení stále větší, až posléze dosáhne té výše, že zůstanou členové nebudou moči břemene toho aněti a Jednoty platit na úmrtí dle věku svých členů též se rozkvěta a stále- mu vzrůstá, jak dokazují mnohá a mnohá příklady.

Fr. Hranáč, }
F. Hamáček, } resoluční výbor.
J. V. Luňák, }

Fr. Hranáč, }
Jos. Paider, }
předs. } taj.

Abyste zmíněná resoluce byla dána veřejnou cestou řádům Č. S. P. S. na vědomí, usneseno jednohlasně ve čtvrtletní schůzi dne 6. března '97.

V této schůzi usneseno také projevit upřímný souhlas se stanoviskem zaujatým Národním Hlavním Řádem vůči odštěpením ze západu.

Usnesení toto budiž uveřejněno v Kewanuských Listech, Slavii, Den- nici Novověk, Pokroku Západu a Amerikánu.

J. V. Luňák, }
předseda. } Kar. Klogner,
tajemník.

Kvitanice.

Tímto kvitují řády, jež přispěly milodary louží a nemocí stíženému bratru Vác. Luká, členu řádu Rov- nost, č. 14 Č. S. P. S.

Po 2.00: č. 8, 13.

Po \$1.50: č. 49.

Po \$1.15: č. 91.

Po \$1.00: č. 142, 107, 41, 66, 148, 9, 90, 24, 73, 102, 53, 5, 64, 31, 26, 1, 2, 131, 205, 10, 42, 108, 20, 23, 51, 39, 47.

Po 50c.: č. 7, 129, 85, 130, 65, 57, 128, 82, 21, 140, 32, 125, 40, 123, 145, 15, 153, 195, 139, 112, 105, 77, 11.

Po 25c.: č. 200, 69, 204, 135, 134, 166, 207, 212, 35, 97, 115.

Různé: č. 181—70c, 28—58c, 75—65c, 112—29c, 169—80c, 158—40c, 162—35c, 141—44c, 160—43c, 191—19c, 197—20c, 27—83c, 37—62c, 114—32c, 179—20c, 109—30c, 117—16c, 80—10c, 168—10c, 211—36c, 101—32c, 143—43c, 190—20c, 92—51c, 96—71c, 110—32c, 79—23c, 163—17c, 157—20c, 165—34c, 147—38c, 136—57c, 150—14c.

Vzdávám tímto jménem rodiny zemřelého již bratra Vác. Lukše, jak- kó řádem Rovnost č. 14 všem ct. řádům zde kvitovaným srdečný děk. Řády, jež zde nejsou kvitovány, necht' mne upozornit. S bratrským pozdravem F. C. Matásek, tajemník.

Oprava.

Cleveland, O., 9. břez. 1897.

Ve vyznání zprávy účetní N. H. R. Č. S. P. S. jsem vynechal v počtu členstva po "10661 členy" (dodatek) na úmrtí a 165 na podporu v nemoci. V účtě V. Rychlík, účet.

Do Milligan, Neb.

Pan Vác. Simáček následkem od- štěpení se na venek, vzdal se jed- natelství našich listů a na jeho místo ustanovili jsme p. Vác. Kottase, kte- rý jest oprávněn nás zastupovati a předplatné i dluhující částky vybí- ratí. Panu V. Šimečkovi vzdáváme díky za dlouholeté služby, které nám vždy řádně prokazoval. Vyd. Pok. Záp. a Hospodáře.

Hlasý časopisů o sjezdu záp. řádů Č. S. P. S.

Dennice Novověku:

Odštěpení "západní" si svůj sjezd tedy šťastně odbyli. Nebyl to sjezd velkokódu státu Nebraska, nebyl to sjezd několika západních velkokódu, nýbrž byla to prostě schůzka lidí z několika států, ne- spokojených a prací st. paulského sjezdu a usilujících vynutiti na Jednotě odbojem, čeho nedosáhli po dobrém.

"Buď nám povolí separátní pod- poru úmrtí, nebo Jednotu roztrh- neme ve dvě."

To je krátký smysl jejich usne- šení. A ačkoli schůze jejich de- lila proti stanovám, ačkoli vše- cko jednáni zrovna opělo duchem slohy ano zůstá na Jednotu a jest sřízen, mají si spiklenci tu draost (vypáčenou shovívavostí) že usnešení své předkládají Národní- mu Hlavnímu Řádu s fanatikým vyvážím, aby o něm nejen pojed- nal, ale přítivě je vyřídil, neobe- li, aby stržen byl jakýsi "most" spojující západ s východem.

Národní Hlavní Řád, který dost dlouho shovíval, nejeví však nej- menší ochotu, aby vyvážil těch roztomilých bratřů uposlechl. On, maje zákon po ruce, vidí, že tam nestojí ani slůvka o nějakém zá- padu a východu, jihu nebo severu. Jen o Českoslovanckých Podporujíc- cích Společ. o Jednotě jejich, o Bratrstvu, o velkokódech a řádech se tam mluví, — a celý zákon vsta- huje se ke všem stejně a ve všech úhlech tohoto soustátí. Kdo se tomu zákonu nechce podrobit, ač- koliv při uvedení do řádu na svou čest slibovali, že se podrobí, ten ruší svůj svůj a tím samým vyluč- ňuje se z Jednoty. Pak ale nemá nejmenšího práva na té Jedno-st žádat nějakého vylučného postá- to- ní a nejméně postavení takového, s kterým spojena jest jistá přednost a jistá výhoda. Taková žádost jest neslučitelná pretenze, jest totolna s privilegovaností, a nadprávím.

Toho však ti odštěpenci nevidí, nebo viděti nechť. Oni žádají to- ho vylučného postavení jako svého práva a bulikujou nemyslíce stou- penice své, že vlastně jiného se nedomáhají, než spravedlnosti a rovnosti. Z káže by mohl člověk vyskočit. Sedm měsíců po záko- nitém sjezdu Č. S. P. S. se několik těch bratřů z popudu a pod vede- ním br. Rosického, vydavatele s redaktora nynějšího orgánu "Po- kroku Západu", smluví, že se od Jednoty odtrhnou, protože na sjez- du s jedním nepřijatelným požadav- kem svým zůstali v menšině. S jedním důležitým požadavkem svým prorazili sice! Jim k vůli oddě- lena podpora manželek od podpory manželů. A jelikož chicagská úřa- dovná, jak se domníváme, chovala obavy, že ani ten značný ústupek jejich lačnost neukojí, přidala jim k tomu orgán, ačkoli musela vě- dět, že to vyvolá bouři nevole na celém východě, v devíti desetinách Jednoty. Avšak většina může býti velkoušná. Aby Jednota mohla po horké diskusi předajesdové aspoň na čas klidu a pokojného rozvoje užítí, přinesena i tato obět. Ale jaké jí čekalo šeredné skla- mání. Odbojníci s tím ani potom nebyli spokojeni. Ryc anebo nic. A jelikož mají k dispozici orgán, dali se honem do díla — a výsledek jest nejen rozbroj, jehož věru bylo již před sjezdem dost, nýbrž roz- kol, ba hotová secese, rozštěpení. A toto řádění své, tyto justamenty, tyto hrozby, tyto štanice a rostrž- ky nazývají — stavitelstvím a sje- dnocováním. Toto rozrývání a roz- kopávání krásného ovocného sadu, v němž vtělen jest pokrok český v Americe, toto vandalství či španěl- ství své nazývají "pokročilou oprá- vou"! Kdo by se nerozpoměl od- štěpenckých států jižních, dovolá- vajících se v boji s Unif svobody a pokroku? I naši odštěpenci svalují vinu odštěpení na Jednotu, jako